

[Robert Mikkelsen.]

fremgaar altsaa heraf, at det ofte vil dreje sig om Ordninger med Afdrag over en længere Afviklingsperiode, men jeg kan ikke se, at der er nogen Anledning til at fratage Skattemyndighederne Retten til at disponere, som de plejer at gøre, ogsaa i disse nye Tilfælde.

Nogen væsentlig saglig Hjælp tror jeg ikke man kan vente fra dette Nævn, og den fornødne kontormæssige Medhjælp kan lige saa godt ansættes af Skattemyndighederne som af Nævnet.

Der er nu forløbet 7—8 Maaneder, siden Pengelovene traadte i Kraft, og man synes at have i hvert Fald en vis Oversigt over, hvor stort et Beløb i skjulte Formuer Loven har bragt for Dagen. Disse Beløb ligger ikke saa lidt under de Tal, som sagskyndige mente at kunne regne med tidligere, og det er et Spørgsmaal, om ikke fortsatte grundige Undersøgelser og muligvis mere energisk Indskriden kunde bringe større Summer for Dagen end dem, man hidtil er vidende om. Mit Parti vil gerne i det kommende Udvalg søge Oplysning om, hvordan Lovens Straffebestemmelser har virket i Praksis, om der er nogen, der har faaet Fængselsstraf for Eksempel, og da for hvilke Forseelser og i hvor mange Tilfælde, og hvordan Forholdet er mellem Antallet og Størrelsen af de Bøder, der er paalagt henholdsvis af Administrationen og ved Domstolene. Disse forskellige Spørgsmaal, som jeg her har nævnt, vil vi altsaa gerne drøfte nærmere i Udvalget.

Allerede nu vil jeg dog sige, at jeg synes, det er bemærkelsesværdigt, at Finansministeren efter Forslaget skal have Ret til efter Indstilling af Nævnet at lave om paa lovligt afsagte Domme, og vel at mærke kun i formildende Retning, idet Ministeren skal kunne nedsætte Bøder, som han og Nævnet synes er for høje.

Den nuværende høje Regering udmærker sig ved sit overbærende og milde Syn paa forskellige Slags straffede Personer. Den højtærede Justitsminister har nogle Gange søgt at lempe Kaarene for dem, der er dømt efter Forræderilovene, og for nogle Dage siden stillede den højtærede Kirkeminister en Udnævnelse i Bero paa ubestemt Tid med den Mulighed for Øje, at en lovlig, inappellabel Kendelse afsagt af den ekstraordinære Tjenestemandsdømstol engang kan blive annulleret, hvis ellers Loven bliver lavet om. Nu møder saa den højtærede Finansminister op med næste Kategori af straffede Personer, nemlig Skattesnyderne, som dels skal have lempeligere Vilkaar for

Afvikling af deres Tilsvær end den, de nuværende Love kan hjemle, og dels endda i et vist Omfang skal have lovligt idømte Bøder nedsat. Der er talt meget — ogsaa her i Tinget — om Respekt for Domstolenes Afgørelser. Der lyser ingen stor Respekt for Domstolene ud af disse forskellige Regeringsforslag.

I Bemærkningerne til Lovforslaget nævnes dels Hensynet til Skattesnyderen, der kan blive nødt til at lukke sin Virksomhed, og dels, at ogsaa Staten kan tabe ved at forcere sine Krav for stærkt. Jeg tror ikke, disse Hensyn har nogen videre Realitet. Hvis en Mand har været saa grov Skattesnyder, at han ikke kan tilvejebringe de ham paalagte Efterbetalinger og Bøder uden ved omfattende Realisationer, ja, saa finder jeg ikke, at han har Krav paa det offentlige Omsorg og Interesse i den Anledning, og med den nuværende Pengerigelighed findes der sikkert andre, som kan overtage og videreføre de forholdsvis faa Virksomheder, det kan dreje sig om. Hvis en Mand kun kan holde sin Virksomhed oppe ved at snyde i Skat, tror jeg det er bedre han lukker.

Den højtærede Finansminister har ved Gennemførelse af Ligningsloven for det kommende Finansaar modsat sig en Videreførelse af Pengelovens skarpede Kontrol og Strafferegler og dermed bidraget til at svække disse Loves Virkninger. Hvis nu disse Virkninger yderligere skal svækkes ved Henstands- og Afdragsordning og endog ved delvis Eftergivelse af idømte Bøder, risikerer vi efterhaanden at miste det Hold i Ligningsvæsenet, som Pengelovene gav os, og som den til enhver Tid værende Finansminister vel først og fremmest maa være interesseret i at bevare.

Axel Sørensen: Det fremsatte Lovforslag tilsigter, som nævnt af de ærede Talere, to Ting, nemlig at det Provenu, der indgaar som Følge af Formueopgørelsen, for det største Beløbs Vedkommende skal gaa ind i det Tilsvær, som Staten har over for den danske Nationalbank, og at den øvrige Del af Beløbet skal udfylde Statens Tab paa de aarlige Efterbetalinger, som normalt indgaar. Hvor store disse Beløb vil blive, bygger endnu kun paa Indberetninger, som er indløbet i første Omgang, og det er givet, at en Masse af de Sager, der er Tale om, er Sager, hvor Beløbene ikke er indkomstbeskattede. Det havde været ønskeligt, om det store Arbejde, som der jo er hos Skattemyndighederne med Gennemførelsen af Formueopgørelserne og de dermed forbundne Efterkrav, kunde have været afviklet meget